

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 4To/4/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1119010700
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 03. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Karol Kováč
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2021:1119010700.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu JUDr. Karola Kováča a sudcov JUDr. Vladimíra Buchvalda a Mgr. Michala Kačániho, PhD., v trestnej veci obžalovaného Mgr. U. X., stíhaného pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I zo dňa 09.10.2020 sp. zn. 6T/53/2019, na verejnom zasadnutí konanom v Bratislave dňa 11. marca 2021 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovaného Mgr. U. X., nar. XX.XX.XXXX, z a m i e t a .

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Bratislava I zo dňa 09.10.2020 sp. zn. 6T/53/2019 bol obžalovaný Mgr. U. X. uznaný za vinného zo spáchania prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Trestného zákona na skutkovom základe, že dňa 21.06.2018 v čase o 21:45 hod. v Bratislave v smere z M. na U. ulicu viedol osobné motorové vozidlo zn. Renault Megane, EČ: BL-XXXLP, aj napriek tomu, že vedel, že mu bol rozsudkom Okresného súdu Bratislava III č. k. 3T/128/2016 zo dňa 06.06.2017, právoplatným dňa 21.09.2017, uložený okrem iného aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá na 3 roky s dobou plynutia od 21.09.2017.

Za to bol obžalovanému uložený podľa § 348 ods. 3, § 42 ods. 1, § 41 ods. 1 Trestného zákona s poukazom na § 38 ods. 2, ods. 4, § 37 písm. h/, písm. m/ Trestného zákona súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 10 mesiacov. Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Trestného zákona bol pre výkon uloženého trestu zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Podľa § 61 ods. 1, ods. 2, § 42 ods. 1 Trestného zákona súd zároveň uložil súhrnný trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkého druhu na dobu 5 rokov a podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona súd súčasne zrušil výroky o treste trestného rozkazu Okresného súdu Bratislava I zo dňa 08.10.2018, sp. zn. 0T/148/2018, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Po oznámení (vyhlásení) rozsudku bol podaný v lehote ustanovenej v § 309 ods. 1 Trestného poriadku proti rozsudku odvolanie proti všetkým jeho výrokom i voči konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo s tým, že následne bolo odvolanie odôvodnené aj písomne, a to prostredníctvom obhajcu.

Obžalovaný Mgr. U. X. napáda rozsudok zdôrazňujúc, že sa skutku, za ktorý bol odsúdený, právne kvalifikovaného ako prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Trestného zákona nedopustil a zotrváva na svojej výpovedi, ktorú učinil na hlavnom pojednávaní. V rozsudku súd vo vzťahu ku skutku, ktorý je mu kladený za vinu, nesprávne skutkovo a právne vyhodnotil časť vyprodukovaných dôkazov. Súd sa žiadnym spôsobom nevysporiadal s nezákonným postupom OR PZ v V. I, Odboru poriadkovej polície. Obvodného oddelenia Staré Mesto - stred, ktorého poverený príslušník PZ uznesením zo dňa 26.06.2018, ČVS: ORP-XXX/SMS-BX- 2018, pôvodne vzniesol pre totožný skutok obvinenie, pričom toto uznesenie prokurátor Okresnej prokuratúry Bratislava I dňa

20.07.2018 ako nezákonné zrušil. Následne bol obžalovaný telefonicky predvolaný na OO PZ, kde sa dozvedel, že skutočným účelom takéhoto predvolania je, že sa má podrobiť rekognícii (in naturam). Nebol riadne poučený, nemal možnosť využiť právnu pomoc a nesúhlasil s týmto postupom, preto rekogníciu odmietol. V nadväznosti na to bol donucovaný absolvovať rekogníciu ako podozrivá osoba pod hrozbou poriadkovej pokuty, ktorá mu aj bola uložená, nakoľko sa rekognície nezúčastnil. Neskôr OO PZ uskutočnilo so svedkom R. S. rekogníciu podľa fotografií, v rámci ktorej ho svedok opoznal ako páchatel'a skutku. Evidentne práve na základe tejto rekognície (a súvisiacich výpovedí R. S. dňa 10.10.2018 a U. Y. dňa 19.12.2018 v procesnom postavení svedkov) mu bolo znova vznesené obvinenie povereným príslušníkom OO PZ dňa 21.12.2018. Takýto postup OO PZ považuje za procesne nesprávny a nezákonný a je toho právneho názoru, že rekognícia je síce neopakovateľný úkon, nie však neodkladný. Je pravdou, že svedok R. S. na hlavnom pojednávaní dňa 18.02.2020 uviedol, že si je na 90 % istý, že obžalovaný je tou osobou, ktorú pri skutku ako vodiča inkriminovaného vozidla Renault Megane kontroloval, a po tom, ako počul hlas obžalovaného vyhlásil, že si je istý na 99 %, avšak takéto vyjadrenia tohto svedka vzbudzujú vážne pochybnosti o spoľahlivosti jeho tvrdení. Odvolateľ v tejto situácii akcentuje zásadu in dubio pro reo s tým, že súd 1. stupňa dôsledne nevyhodnotil vykonané dôkazy, ktorými nebolo jednoznačne a nepochybne preukázané, že obžalovaný sa skutku dopustil. Navrhuje preto, aby odvolací súd na základe podaného odvolania rozsudok podľa § 321 ods. 1 písm. a/, písm. b/, písm. c/, písm. d/ Trestného poriadku zrušil a vec postupom podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku vrátil súdu prvého stupňa, aby vo veci znovu konal a rozhodol.

Spis bol predložený odvolaciemu súdu na rozhodnutie o odvolaní dňa 14.01.2021.

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu, ktoré bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného Mgr. U. X. (§ 293 ods. 7 Trestného poriadku), prítomné procesné strany sa vyjadrili tak, že obhajca sa v plnom rozsahu pridržiaval písomne podaného odvolania a jeho dôvodov. Navrhol, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu a vec vrátil súdu prvého stupňa, aby vo veci znovu konal a rozhodol. Alternatívne navrhol, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a upustil od uloženia súhrnného trestu vo vzťahu k trestnému rozkazu Okresného súdu Bratislava I zo dňa 08.10.2018, sp. zn. OT/148/2018, kde poukázal predovšetkým na odsúdenie Okresného súdu Košice - okolie, kde bol obžalovanému uložený trest odňatia slobody vo výmere 12 rokov nepodmienečne.

Prokurátorka vo svojom prednese označila rozsudok okresného súdu za správny a zákonný vo všetkých jeho výrokoch a preto navrhla odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť postupom podľa § 319 Trestného poriadku.

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaniu vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Odvolací súd na základe podaného odvolania prioritne posudzoval, či nie sú splnené podmienky pre zamietnutie odvolania podľa § 316 ods. 1 Trestného poriadku alebo pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Trestného poriadku a keďže skutočnosť pre také rozhodnutie nezistil, podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým bolo podané odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo s tým, že na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, by odvolací súd prihliadol len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku, čo nezistil.

Zo spisového materiálu, z odôvodnenia odvolania a z vyjadrení strán na verejnom zasadnutí konanom na odvolacom súde vyplýva, že rozsudok prvostupňového súdu bol napadnutý odvolaním obžalovaného proti výroku o vine i treste, čím odvolací súd preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého rozsudku v celom rozsahu, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Odvolací súd pritom zistil, že podané odvolanie je nedôvodné, čo vyplýva z nasledujúcich skutočností.

I. K výroku o vine

Ku konaniu na prvostupňovom súde odvolací súd uvádza, že obžalovanému bola riadne doručená obžaloba a výzva na vykonanie dôkazov podľa § 240 ods. 3 Trestného poriadku, pričom spolu s prokurátorom a svedkami boli aj riadne predvolaní, resp. upovedomení o termíne hlavného pojednávania, ktoré bolo vykonané v zmysle príslušných ustanovení Trestného poriadku a prvostupňový súd v konaní a rozhodovaní rešpektoval zásadu náležitého zistenia skutkového stavu v zmysle § 2 ods. 10 Trestného poriadku a zásadu voľného hodnotenia dôkazov v zmysle § 2 ods. 12 Trestného poriadku. Prvostupňový súd v odôvodnení napadnutého rozsudku jasne, zrozumiteľne a dostatočne určitým spôsobom rozviedol, ktoré skutočnosti mal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia opiera a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, ako sa vyrovnal s obhajobou a akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a rovnako aj v otázke trestu.

Odvolací súd v súlade s napadnutým rozsudkom prvostupňového súdu musí konštatovať, že vykonaným dokazovaním na prvostupňovom súde bolo bez akýchkoľvek pochybností preukázané spáchanie skutku obžalovaným, ktorého konanie zároveň napĺňa všetky znaky trestného činu, uvedeného v napadnutom rozsudku (prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Trestného zákona), keďže obžalovaný v mieste, čase a spôsobom uvedeným v skutkovej vete napadnutého rozsudku úmyselným konaním (formou nepriameho úmyslu podľa § 15 písm. b/ Trestného zákona, keďže vedel, že svojím konaním môže také porušenie alebo ohrozenie záujmu chráneného Trestným zákonom spôsobiť, a pre prípad, že ho spôsobí, bol s tým uzrozmeneý), sa dopustil vyššie popísaného konania, a odvolací súd v tomto smere poukazuje na správne zistené skutkové a z nich odvodené právne závery prvostupňového súdu uvedené v napadnutom rozsudku, na ktoré sa v plnom rozsahu odvoláva, pričom odvolací súd zdôrazňuje a dopĺňa ich nasledovnými skutočnosťami:

Z výpovedí predovšetkým svedka R. S. je zrejmé, že tento podľa rekognície z fotoalbumu jednoznačne v oboch prípadoch označil obžalovaného, ako páchatela skutku, pričom odvolacia námietka obžalovaného v tomto smere neobstojí, keďže rekognícia „in natura“ zo dňa 19.10.2018 sa neuskutočnila z dôvodu, že obžalovaný sa odmietol podrobiť tomuto úkonu, keď namietol spôsob predvolania, ako aj skutočnosť, že jeho osoba je policajtom známa a v spisoch majú jeho fotografie. Navyiac menovaný svedok nielenže popísal priebeh celého zákroku, ale tento popis plne korešponduje s tvrdeniami jeho kolegu - svedka U. Y., navyše svedok R. S. pred súdom uviedol, že si je na 90 % istý, že obžalovaný je osobou, ktorú kontroloval pri tomto skutku a po tom, ako svedok počul obžalovaného rozprávať dodal, že si je teraz istý na 99 %.

Uvedené okolnosti v spojitosti so zabezpečeným listinným materiálom, vrátane zápisnice o ohliadke miesta činu s fotodokumentáciou, ktorou bolo zadokumentované miesto nálezu osobného motorového vozidla, zápisnice o rekognícii „in natura“ zo dňa 19.10.2018, ktorá sa však neuskutočnila z dôvodu, že obžalovaný sa odmietol podrobiť tomuto úkonu, zápisnice o rekognícii z fotoalbumu zo dňa 20.12.2018 s fotodokumentáciou, z ktorej vyplýva, že svedok R. S. jednoznačne v oboch prípadoch označil obžalovaného ako páchatela skutku, ako i ostatného listinného materiálu, jednoznačne smerujú k záveru, že bol nepochybne správne ustálený skutkový stav tak, ako je vyššie uvedené v tom zmysle, že obžalovaný v kritickom čase v Bratislave v smere z M. námestia na U. ulicu viedol osobné motorové vozidlo zn. Renault Megane, EČ: BL-XXXLP, aj napriek tomu, že vedel, že mu bol rozsudkom Okresného súdu Bratislava III sp. zn. 3T/128/2016 zo dňa 06.06.2017, právoplatným dňa 21.09.2017, uložený okrem iného aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá na 3 roky s dobou plynutia od 21.09.2017.

Ako je vyššie uvedené, prvostupňový súd teda ani z pohľadu súdu odvolacieho nepochybil, pokiaľ ustálil skutkový stav v zmysle riadne a zákonne vyhodnotených dôkazov s tým, že správna je i úvaha ohľadom právneho posúdenia konania obžalovaného, ktorý sa vyššie popísaným konaním dopustil prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Trestného zákona, keďže je nepochybné, že všetky zákonné znaky skutkovej podstaty tohto prečinu boli jednoznačne naplnené po stránke objektívnej i subjektívnej.

Odvolací súd v kontexte vyjadrení obžalovaného a svedkov (ako i listinných dôkazov) konštatuje, že ako nelogická a neakceptovateľná sa javí obrana obžalovaného, ktorá je v príkrom rozpore s výsledkami celého vykonaného dokazovania, nemá oporu v žiadnom inom dôkaze a jej obsah pôsobí len ako výraz snahy zbaviť sa podozrenia z akejkoľvek spoločensky nebezpečnej aktivity v predmetnej veci, na ktorom

podklade boli odvolacie námietky obžalovaného na základe vyššie uvedených skutočností odvolacím súdom vyhodnotené ako nedôvodné a neudržateľné. Krajský súd len dodáva, že pokiaľ si je obžalovaný istý svojou nevinou, nič mu nebránilo podrobiť sa rekognícii in natura, keďže zo strany zasahujúcich príslušníkov polície nevyplýva žiadny relevantný podklad, pre ktorý by mali v úmysle obžalovaného krivo usvedčiť (opoznať). Alebo povedané inak, s ohľadom na postoj obžalovaného k rekognícii, nebol procesne možný iný postup (po začatí trestného stíhania), ako zrealizovať opoznanie páchatel'a podľa fotoalbumu.

II. K výroku o treste

Trestný zákon vo viacerých ustanoveniach upravuje otázku ukladania trestov, a to jednak pri zásadách ukladania trestov, jednak pri úprave jednotlivých druhov trestov. Základnými ustanoveniami, ktoré musí súd pri ukladaní trestu zohľadniť je účel trestu (§ 34 ods. 1 Trestného zákona) a vymedzenie okolností, na ktoré musí súd prihliadnuť pri určovaní druhu trestu a jeho výmery (§ 34 ods. 4 Trestného zákona). Účelom trestu je zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatel'om tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti (represívny prvok) a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život (prvok individuálnej prevencie) a súčasne iných odradil od páchania trestných činov (prvok generálnej prevencie), pričom trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou (§ 34 ods. 1 Trestného zákona). Pri určení druhu trestu a jeho výmery má súd prihliadnuť na jednej strane na spôsob spáchania činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce a poľahčujúce okolnosti, na druhej strane na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy, pričom trest by mal postihovať iba páchatel'a tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a blízke osoby (§ 34 ods. 3 a ods. 4 Trestného zákona).

Pri ukladaní trestu je potrebné v prvom rade vychádzať zo závažnosti spáchaného trestného činu, ktorá je určená trestnou sadzbou ustanovenou pri jednotlivých skutkových podstatách trestných činov. Trestný čin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Trestného zákona je úmyselným trestným činom, za ktorý Trestný zákon v osobitnej časti ustanovuje trest odňatia slobody vo výmere až 2 roky, t. j. v danom prípade ide o prečin (§ 10 ods. 1 písm. b/ Trestného zákona). Prvostupňový súd obžalovanému uložil pri správnom zhodnotení existencie dvoch príťažujúcich okolností podľa § 37 písm. h/, písm. m/ Trestného zákona (spáchanie viacerých trestných činov a predchádzajúce odsúdenia) a pri absencii poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 Trestného zákona trest, ktorý je pri dolnej hranici zákonne zvýšenej trestnej sadzby, kde je nutné konštatovať, že uložený trest je mierny a nemožno ho považovať za nadmieru represívny, a to ani z pohľadu toho, že uložený trest je trestom súhrnným vo vzťahu k výroku o treste trestného rozkazu Okresného súdu Bratislava I zo dňa 08.10.2018, sp. zn. 0T/148/2018. Pochopiteľne, v tejto súvislosti nemožno opomenúť ani charakteristiku osoby obžalovaného, ktorý už bol šesťkrát prejednaný súdom pre rôznu trestnú činnosť.

Nepochybil súd prvého stupňa ani v otázke zaradenia obžalovaného pre výkon trestu do ústavu s minimálnym stupňom stráženia, čo zodpovedá ustanoveniu § 48 ods. 2 písm. a/ Trestného zákona, podľa ktorého súd zaradí páchatel'a na výkon trestu odňatia slobody spravidla do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, ak v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu nebol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin,

Zároveň s ohľadom na charakter žalovanej trestnej činnosti bol správne obžalovanému uložený i trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel.

S ohľadom na uvedené, odvolací súd uvádza, že uloženie vyššie uvedeného súhrnného trestu, resp. kombinácie trestov zodpovedá závažnosti spáchaného skutku, osobe obžalovaného, ako i všetkým vyššie uvedeným okolnostiam, teda prvostupňovým súdom uložený trest je v súlade so zákonom, je vecne správny a zodpovedá účelu trestu, je primeraný a spravodlivý a odvolací súd nezistil žiadne skutočnosti, ktoré by viedli k nutnosti jeho zmeny.

Ako bolo vyššie uvedené, uložený trest je trestom súhrnným, na ktorom základe je možné konštatovať, že zákonným je i výrok podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona o zrušení výroku o treste v trestnom rozkaze Okresného súdu Bratislava I zo dňa 08.10.2018, sp. zn. 0T/148/2018, ako aj všetkých ďalších rozhodnutí na tento výrok obsahovo nadväzujúcich, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

S poukázaním na odôvodnenie a na základe zistených skutočností odvolací súd vyhodnotil podané odvolanie vo svojom celku ako nedôvodné a zamietol ho tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.